

Krumpliakovo

Daleko na severe, kde nebolo veľmi dobré počasie a ani nič zaujímavého, bola jedna krajina, čo sa volala Krumpliakovo. Bola celá hnedá. Zem bola hnedá aj domy aj ľudia boli trochu viac hnedí ako inde. A všetci mali hlavy ako zemiak.

Starostom bol pán Ján Krumpliak. Ľudia ho mali radi, lebo v krajine dal vybudovať krásne hnedé chodníky medzi zemiakovými poliami. Trochu to na nich nadhadzovalo, lebo aj dlažba mala tvar zemiakov.

Raz ale krajinu napadli myši. Boj s nimi bol ťažký a zdalo sa, že Krumpliakovci prehrávajú.

Myši už požrali skoro polovicu úrody.

Starosta si dal zavolať všetkých mužov. Radili sa, ale nič múdre nevymysleli.

Vtom do zasadačky prišiel syn starostu. Chcel pár drobných klíčkov, aby si mohol kúpiť zemiakovú zmrzlinu.

- Oci, čo keby sme zavolali na pomoc Ameriku? Naši predkovia odtiaľ pochádzajú, iste by ich prezident pán Potato nermal nič proti tomu, aby u nás zasiahli. – ozval sa, keď videl, ako sú všetci smutní a nešťastní, lebo myši boli drzé a pažravé.

- Nikdy! – nahneval sa otec. – To by bolo veľmi drahé a ja vôbec neviem po anglicky. – dodal.

Syn odišiel.

Nakoniec to všetko dobre dopadlo, lebo sa rozhodli zavolať všetkých príbuzných, ale nie až z Ameriky, ale len z okolia.

Tak prišli rôzne rodiny: Zemlačikovci, Bandurovci, Erteplovci, Zemákovci aj Čipsovci a Hranolkovci, aj keď boli len vzdialení príbuzní.

Spoločnými silami myši porazili.

Potom bola veľká zemiaková párty. Podávali sa zemiakové placky, pečené zemiaky, varené zemiaky, hranolky, zemiaková kaša aj zemiakový koláč. Ten ale nikomu nechutil.

Adam Martiška

*Škola: ZŠ Jána Hollého 696/3
95501 Topoľčany
zshollehoto@edu.sk
kategória . I.*